

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Vajnara a soudkyň JUDr. Lucie Bičákové a JUDr. PhDr. Aleny Novotné, Ph. D. ve věci

žalobce: **R. J. P.**, narozený xxx
bytem xxx
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Vališem
sídlem Balbínova 1093/27, 120 00 Praha 2

proti
žalované: **ČESKÁ TELEVIZE**, IČO 00027383
sídlem Kavčí hory, 147 00 Praha 4

na ochranu osobnosti

k odvolání žalobce proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 4. července 2025, č. j. 30 C 64/2023-277

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně **se potvrzuje.**
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 900 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud I. stupně zamítl žalobu na zaplacení 1 000 000 Kč s příslušenstvím (výrok I), dále zamítl požadavek na zveřejnění omluvy v pořadu Události, ve znění, jak je uvedeno ve výroku II, také zamítl požadavek na přidání textu omluvy k vytýkané reportáži umístěné v internetovém archívu žalované (výrok III) a na internetových stránkách žalované (výrok IV). Žalobci uložil povinnost zaplatit žalované náklady řízení ve výši 9 963,38 Kč (výrok V) a dále

Shodu s prvopisem potvrzuje J. H.

(K.ř. č. 1 – rozsudek)

povinnost zaplatit náklady státu ve výši 1 729 Kč (výrok VI). Výrokem VII pak jen rozhodl o vrácení složené zálohy žalované ve výši 2 536,62.

2. Tyto nároky uplatil žalobce v souvislosti s reportáží odvysílanou dne xxx v pořadu Události pod názvem „xxx“ (dále jen „Reportáž“). Žalobce tvrdil, že se Reportáž zavádějícím a spekulativním způsobem věnuje trestnímu řízení vedenému v České republice ohledně žalobce a Exxx xxx. Žalobce napadl následující tvrzení: 1) Cca čas 00:28 Reportáže: „R. P., xxx xxx Exxx xxx. Policie ho stíhá kvůli nevýhodnému nákupu dluhopisů za 1,5 miliardy korun. Podnikatel ale zmizel.“ (dále jen „Tvrzení 1“); 2) Cca čas 01:07 Reportáže: „Část peněz podle policie zmizela z banky tak, že ústav dával nezajištěné půjčky spřáteleným podnikatelům. Například v přepočtu půlmiliardový dosud nesplacený úvěr dostala firma sankcionovaného xxx podnikatele R. T.“ (dále jen „Tvrzení 2“); 3) Cca čas 01:53 Reportáže: „R. P. v minulosti podnikal s G. T.. Ten figuruje na všech sankčních seznamech. Finsko mu zmrazilo například známou xxx. Právě kvůli vazbám na lidi z P. okolí prověřuje bankéře P. i xxx.“ (dále jen „Tvrzení 3“). Žalobce dále uvedl, že „Tvrzení 1“ je nepravdivé, zavádějící a manipulativní, zejména v části, že podnikatel zmizel, neboť žalobce skrze svého obhájce pravidelně komunikuje s orgány činnými v České republice v trestním řízení. „Tvrzení 2“ je zjevně nepravdivé a zavádějící a manipulativní, když žádný subjekt xxx podnikatele R. T., ani samotný R. T. od Exxx xxx žádný dosud nesplacený úvěr neobdrželi. „Tvrzení 3“ je zjevně nepravdivé, zavádějící a manipulativní, neboť žalobce nikdy v minulosti s G. T. nepodnikal. Reportáž a ve zkrácené formě i Článek žalobce dehonestuje a naprosto zásadním způsobem poškozují v rovině lidské, podnikatelské i morální. Zveřejnění popsanych nepravdivých informací ohledně žalobce v Reportáži a ve zkrácené formě v Článku přímo a zásadním způsobem se zásadním negativním dopadem závažně protiprávně zasahují do práv žalobce, a to v situaci, kdy jsou xxx a tzv. „xxx“ v současné době z pochopitelných důvodů vnímány značnou částí české veřejnosti silně negativně a v Reportáži i Článku bylo učiněno nepravdivé spojování žalobce s „lidmi z P. okolí“ a s xxx podnikateli ze sankčních seznamů EU a ČR. Dopad uvedeného do práv žalobce je i z popsanych důvodů extrémně negativní.
3. Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby a vysvětlovala, proč jsou tvrzení uvedená v Reportáži pravdivá (v podrobnostech viz bod 2 napadeného rozsudku).
4. Soud I. stupně činil skutková zjištění v bodech 4 až 40 napadeného rozsudku. Odvolací soud na tato zjištění pro stručnost odkazuje a vychází z nich. Soud I. stupně v bodech 45 až 50 pak zjištěné skutečnosti shrnul následovně: Postavení žalobce v xxx společnosti předpokládalo silné kontakty na vysoce postavené osoby a podnikatele. Žalobce byl mimo jiné xxx Sxxx, xxx společnosti Sxxx, vlastník Pxxx a Exxx xxx, xxx xxx. Soud I. stupně dále uvedl, že některé provedené důkazy, zejména listinné, nasvědčují o podnikání žalobce s G. T., avšak s ohledem na jejich původ nelze hovořit o stoprocentní jistotě. O žalobci v reportáži také zaznělo tvrzení, že podnikatel zmizel. Je zřejmé, že žalobce je v České republice trestně stíhán, je v pátrání a s orgány činnými v trestním řízení komunikuje pouze přes svého právního zástupce. Tento výrok však není v petitu návrhu žalobce. Z provedeného dokazování vyplývá, že Exxx xxx neposkytla nezajištěnou půlmiliardovou půjčku spřátelenému sankcionovanému xxx podnikateli R. T.. Půlmiliardová půjčka byla poskytnuta bankou Pxxx jeho společnosti Lxxx xxx. Dále nebylo bez jakýchkoliv pochybností prokázáno, že žalobce podnikal s G. T. Soud I. stupně také uvedl s odkazem na rozhodnutí ČNB, že v činnosti Exxx xxx bylo shledáno zásadní pochybení. Banka se orientovala na xxx klientelu a významnou část činnosti této banky vykonávala První xxx banka, která v roce 2016 ztratila licenci pro rizikové poskytování úvěrů. Česká národní banka dospěla k závěru, že obchodní model Exxx xxx by nemohl fungovat bez spolupráce s Pxxx. Lze tedy uzavřít, že řízení úvěrových rizik v Exxx xxx se negativně projevilo v jejím úvěrovém portfoliu. Dále je nepochybné, že Exxx xxx měla významnou xxx klientelu. Exxx xxx poskytla úvěry V. J. a další úvěr společnosti Axxx – xxxx s. r. o. Jednatelem této společnosti byl V. J., který patřil mezi nejvlivnější

xxx podnikatele v České republice. Jeho společnost Vxxx lze považovat za filiálku xxx xxx, který ovládá xxx. xxx společností v oboru xxx xxx je společnost S., jejíž 80% akcií po konsolidaci na konci roku 2007 Gxxx prodala T. strukturám. Z těchto skutečností tedy soud I. stupně dovedl, že žalobce měl vazby na lidi z P. okolí.

5. Po právní stránce soud I. stupně odkázal na § 81 odst. 1 a 2 a § 82 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o. z.“). Konstatoval, že neoprávněný zásah do osobnostních práv musí být objektivně způsobilý snížit vážnost dotčené osoby v očích ostatních osob. Zásah musí být natolik intenzivní, aby bylo možné konstatovat ohrožení nebo porušení chráněných práv. Určitá část informace, která je nesprávná, musí být posuzována v celkovém významu a vlivu na pověst dotčené osoby, pokud podstata tvrzení odpovídá realitě, izolovaná nepřesnost nemůže sama o sobě představovat zásah do osobnostních práv.
6. V poměrech posuzovaného případu pak soud I. stupně uzavřel, že Reportáž zazněla ve všeobecném zpravodajství Události České televize, trvala cca 2 minuty a 30 sekund. Žalovaná dále na internetových stránkách zveřejnila článek pod názvem „xxx“, která svým obsahem odpovídala Reportáži. V projednávané věci v Reportáži i v Článku byl žalobce zmíněn v souvislosti s několika negativními skutečnostmi, zejména že je osobou, po níž policie pátrá, a je trestně stíhán pro nevýhodný nákup dluhopisů. Byl majitelem banky, která přišla o licenci, kdy část peněz banky zmizela pro nevýhodné půjčky spřáteleným podnikatelům. Je nutné přihlídnout k tomu, že žalobce působil ve sféře bankovníctví a financí, tedy v oblasti, která má bezprostřední dopad na veřejnost a hospodářství, a z tohoto důvodu je považován za osobu veřejně činnou. Ochrana její osobnosti je vyvažována vyšší mírou přípustné veřejné kritiky i větší tolerancí vůči negativním sdělením. Je nepochybné, že žalobce čelí závažným podezřením v oblasti správy majetku jeho bank, řízení celé bankovní instituce a propojení s osobami, jejichž podnikání může mít mezinárodní právní i politické dopady. Je nepochybná vzájemná provázanost Exxx xxx a Pxxx. Nebyla to Exxx xxx, která poskytla půlmiliardovou půjčku, ale půlmiliardovou půjčku poskytla Pxxx. Exxx xxx poskytovala půjčky jiným významným xxx podnikatelům, které lze považovat i za prominenty v xxx, například podnikateli V. J. Úvěrová činnost Exxx xxx byla velice riziková a banka neměla funkční systém, který by bránil legalizaci výnosu z trestné činnosti, financování terorismu a dodržování mezinárodních sankcí. V řízení nebylo prokázáno bez jakýchkoliv pochybností, že by žalobce podnikal s G. T. Z reportáže ani z článku nevyplývá, že žalobce podporuje xxx režim.
7. Soud I. stupně konstatoval, že spojitost žalobce s podnikáním G. T. a poskytnutí půlmiliardového úvěru Exxx xxx R. T. vyznívají jako příklad celkových obecných souvislostí spojených s činností žalobce a Exxx xxx, při kterých došlo k zásadním pochybením, která vedla k odnětí licence Exxx xxx a zahájení trestního stíhání žalobce. I když se tedy některé skutečnosti uvedené v Reportáži a v Článku nepodařilo prokázat, nebyly zveřejněny s cílem poškodit žalobce a intenzita zásahu nedosahuje takové míry, aby zakládala odpovědnost za zásah do osobnostních práv žalobce. Žalobu proto v plném rozsahu zamítl. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský zákoník (dále jen „o. s. ř.“). O nákladech státu dle § 148 odst. 1 o. s. ř.
8. Proti rozsudku podal žalobce odvolání. Namítal nesprávná skutková zjištění a nesprávné právní posouzení. Konkrétně tvrdil, že žalovaná v Reportáži a Článku uvedla nepravdivé informace, zejména že Exxx xxx poskytla nezajištěný půlmiliardový úvěr R. . a že žalobce podnikal s G. T. a měl vazby na osoby z okolí V. P. Podle žalobce bylo prokázáno, že půjčku poskytla jiná banka a že jeho podíl ve společnosti Sxxxx byl zanedbatelný a časově nesouvisel s T. Dále žalobce namítal, že zveřejnění těchto tvrzení bylo vědomé, případně nedbalostní, a jejich ponechání ve veřejném prostoru představovalo úmyslný zásah do jeho osobnostních práv. Nesouhlasil se závěrem soudu I. stupně, že jde jen o nepřesnosti, a zdůraznil, že jde o lži. Dále brojil proti závěru, že je osobou

veřejně činnou, a tvrdil, že soud I. stupně nesprávně vyhodnotil kolizi práva na ochranu osobnosti a svobody projevu. Poukazoval na to, že žalovaná manipulovala s důkazy, porušila etický kodex a že nepravdivé informace se šířily dál, což dokládá omluvou Českého rozhlasu, který čerpal právě z Reportáže a po předložení relevantních dokumentů se žalobci omluvil. Žalobce kritizoval, že soud I. stupně vycházel z internetových článků místo z úředních dokumentů, které předložil. Navrhl, aby odvolací soud rozsudek změnil a žalobě vyhověl v plném rozsahu.

9. Žalovaná ve vyjádření k odvolání uvedla, že žalobce nesprávně vykládal závěry soudu I. stupně, když tvrdil, že zjištění o nepravdivosti některých informací automaticky znamená zásah do osobnostních práv. Zdůraznila, že obsah reportáže je nutné posuzovat jako celek a že soud I. stupně správně vyhodnotil důkazy. Podle žalované bylo prokázáno, že žalobce vlastnil banky Exxx xxx i Pxxx, což předpokládalo jeho silné kontakty na vysoce postavené osoby, a že působil i ve společnosti Sxxx, původně kontrolované Gxxx, později G. T. Uvedla, že blízkost žalobce k xxx režimu dokládá i jeho role v xxx obchodní komoře. Namítala, že tvrzení o manipulaci reportéra nebylo prokázáno, protože svědek M. spontánně potvrdil informaci o úvěru Exxx xxx. K otázce zajištění úvěru žalovaná uvedla, že zástava obchodního podílu ve společnosti Dxxx xxx byla zjevně nedostatečná, což vyvolávalo pochybnosti o řádném zajištění. Zdůraznila, že reportáž obsahovala pravdivé informace o pátrání po žalobci a že žalobce je trestně stíhaný a osobou v pátrání, což podporuje závěr soudu I. stupně, že jde o osobu veřejně činnou. K námitce nedostatečného bilančního testu žalovaná uvedla, že soud se s tímto vypořádal dostatečně. Navrhla, aby odvolací soud rozsudek potvrdil v plném rozsahu a přiznal jí náhradu nákladů odvolacího řízení.
10. Na vyjádření žalované ještě reagoval žalobce. Uvedl, že žalovaná v pořadu Události a v Článku zveřejnila nepravdivé informace o jeho osobě a o Exxx xxx. Tvrzení, že banka poskytla nezajištěnou půjčku sankcionovanému podnikateli a že žalobce má vazby na osoby z okolí V. P., byla podle žalobce prokazatelně nepravdivá, což připustila i žalovaná. Přesto se žalovaná odmítla omluvit a místo toho předkládala irelevantní důkazy. Žalobce zdůraznil, že nepravdivost potvrdily i orgány jako Policie ČR, FAU a konkurzní správkyň. Podle žalobce je omluva jediným způsobem, jak napravit zásah do jeho osobnostních práv.
11. Odvolací soud po zjištění, že odvolání je přípustné, bylo podáno včas osobou k tomu oprávněnou a že splňuje náležitosti uvedené v § 205 o. s. ř., přezkoumal napadený rozsudek a řízení, které jeho vydání předcházelo, způsobem vyplývajícím z § 212 a § 212a odst. 1 a 5 o. s. ř. Po provedeném jednání dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.
12. Soud I. stupně zjistil skutkový stav procesně správným postupem v míře dostatečné pro jeho rozhodnutí a věc i správně právně posoudil s odkazy na přílehlavou judikaturu Nejvyššího soudu. Odvolací soud na skutkové i právní závěry soudu I. stupně zcela odkazuje.
13. K odvolacím námitkám odvolací soud uvádí, že ve smyslu judikatury Nejvyššího soudu (zde lze skutečně možné shledat přílehlavým odkaz žalované na rozhodnutí sp. zn. 23 Cdo 2489/2015) je na Reportáž i Článek třeba nahlížet vždy jako na celek. Odvolací soud je toho názoru, že ve vytýkané Reportáži i Článku by bylo eventuálně možné za difamující považovat hlavně informace o trestním stíhání žalobce za nevýhodný nákup dluhopisů a o krachu a odebrání licence jím většinově vlastněné Exxx xxx v důsledku poskytování nevýhodných nezajištěných úvěrů. Tyto informace však byly pravdivé, stejně jako informace, že Exxx xxx poskytovala úvěry i jiným významným xxx podnikatelům. Pokud jde o informaci o pátrání po žalobci, to potvrdil i policejní orgán v rámci vytýkané Reportáže, tuto informaci má tedy i odvolací soud za pravdivou. Pokud část informací obsažených v Reportáži a Článku nebyla přesná, a tudíž pravdivá – konkrétně jde o informaci o tom, že v přepočtu půlmiliardový dosud nesplacený úvěr dostala od Exxx xxx firma sankcionovaného xxx podnikatele R. T. a že R. P. v minulosti podnikal s G. T. – jedná se vlastně o příkladný výčet rizikových operací a vazeb, který sice není přesný, nicméně takto skutečnost nic

nemění na tom, že trestní stíhání zmíněné výše v době uveřejnění Reportáže a Článku probíhalo a že se Exxx xxx pod vedením žalobce chovala v rámci svého podnikání rizikově, což vedlo k jejímu krachu a odebrání licence pro činnost v České republice. Samotné vytýkané výroky, které shledal soud I. stupně nepravdivými, pak neměly potenciál samy o sobě zasáhnout do osobnostních práv žalobce. Ten sice nebyl osobou veřejně činnou v tom smyslu, že by byl veřejně známým umělcem, sportovcem či politikem, byl však významnou osobou v oblasti bankovníctví a ve vztahu k předmětu svého podnikání byl i dle názoru odvolacího soudu povinen snášet vyšší míru kritiky. Soud I. stupně dále zmínil, že žalobce většinově vlastnil Pxxx a Exxx xxx, které poskytovaly úvěry významným xxx podnikatelům, zastával i prominentní posty v době svého působení v xxx; závěr o vazbách žalobce na lidi z P. okolí, potažmo na xxx polické špičky, což je ve své podstatě hybridní výrok obsahující částečně i úvahu a hodnocení, je tak též správný.

14. Odvolací soud je toho názoru, že výše uvedené není ani v rozporu s rozhodnutím Ústavního soudu sp. zn. II ÚS 2051/14. Dva nepravdivé výroky o půlmiliardovém, dosud nesplaceném úvěru od Exxx xxx pro firmu sankcionovaného xxx podnikatele R. T. a o tom, že R. P. v minulosti podnikal s G. T., mají povahu nepravdivých skutkových tvrzení. Výrok o vazbách na lidi z P. okolí byl dle názoru odvolacího soudu hybridním výrokiem obsahujícím částečně i úvahu a hodnocení. Jednalo se o reportáž, vytýkané výroky nebyly přehnaně expresivní, natož aby byly vulgární. V souvislosti se svým podnikáním v bankovním sektoru byl žalobce povinen snést vyšší míru kritiky, vytýkané výroky, resp. i celá Reportáž a Článek, nijak nezasahovaly do jeho soukromí. Kritika žalobce nebyla samoučelná, nýbrž reagovala na vývoj kolem hospodaření výše uvedených bank, které vedlo k odebrání licencí, a na téma ve veřejném prostoru ohledně majetku sankcionovaných xxx občanů. Reportérovi lze jen vytknout, že ne zcela vyhodnotil získané údaje a v důsledku toho zveřejnil výše uvedené vytýkané výroky, které nebyly, tak jak byly formulovány, pravdivé. Jak již však zdůraznil soud I. stupně, tyto výroky, vzhledem k vyznění celé Reportáže i Článku nebyly samy o sobě způsobilé zasáhnout do osobnostních práv žalobce. Tím považuje odvolací soud podstatné odvolací námitky za vypořádané.
15. Obiter dictum odvolací soud jen dodává, že si dovede představit, že by v poměrech výše popsaného sporu žalobci bylo lze vyhovět v řízení o žalobě na uveřejnění odpovědi dle § 35 a násl. zákona č. 231/2001 Sb. o provozování rozhlasového a televizního vysílání, v rámci níž by nepravdivé informace byly uvedeny na pravou míru, pokud by ovšem byly splněny i ostatní přísné formální náležitosti takové žádosti. K tomuto postupu však ze strany žalobce nedošlo a při klasické žalobě na ochranu osobnosti odvolací soud neshledává způsobilost vytýkaných výroků zasáhnout do osobnostních práv žalobce, shodně jako soud I. stupně.
16. Z uvedených důvodů odvolací soud potvrdil napadený rozsudek podle § 219 o. s. ř. jako věcně správný, včetně akcesorických výroků o nákladech řízení, nákladech státu a vrácení zálohy.
17. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř. Žalovaná byla v odvolacím řízení úspěšná, proto má právo na náhradu nákladů řízení za tři úkony dle vyhlášky č. 254/2015 Sb. za vyjádření k odvolání, přípravu na jednání a účast na jednání odvolacího soudu, celkem 900 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání za podmínek uvedených v ustanovení § 237 o. s. ř., a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu, k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu I. stupně.

Praha 20. listopadu 2025

Shodu s prvopisem potvrzuje J. H.

JUDr. Tomáš Vejnar v. r.
předseda senátu